

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 5. marts 2019
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Christina Grene Thom-
sen
Sagsnr.: 2019-0037-0059
Dok.: 1031280

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Betydningen af tro, kulturelle forhold og lignende i forbindelse med straffens fastsættelse) (L 149), som Folketingets Retsudvalg har stillet justitsministeren den 18. februar 2019.

Søren Pape Poulsen

/

Mette Kjølby Miller-Harris

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Betydningen af tro, kulturelle forhold og lignende i forbindelse med straffens fastsættelse) (L 149) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 15. februar 2019 fra Københavns Universitet, jf. L 149 – bilag 2.”

Svar:

1. I den henvendelse, der er nævnt i spørgsmålet, peger professor i strafferet, Jørn Vestergaard, Københavns Universitet, på, at lovforslaget indebærer en både usædvanlig og helt unødvendig fornyelse i dansk strafferet.

Han henviser til lovforslagets bemærkninger, hvoraf det fremgår, at baggrunden for lovforslaget er en dom afsagt af Retten i Næstved den 10. oktober 2017, hvor et forældrepar blev fundet skyldige i vold mod deres børn. Straffen blev fastsat til fængsel i henholdsvis 3 måneder og fængsel i 60 dage. I begge tilfælde blev straffen gjort betinget. Retten lagde i den forbindelse vægt på, at der var tale om simpel vold og enkelte tilfælde af trusler, at forholdene lå tilbage i tid, at forholdene måtte anses for at være kulturelt betingede, og at volden ophørte, efter at de tiltalte af kommunen havde fået anvisninger på, hvordan børneopdragelse håndteres i Danmark.

Jørn Vestergaard anfører, at det, at retten i dommen nævner, at udøvelsen af den ulovlige revselse var kulturelt betinget, ikke er udtryk for, at retten tillægger det betydning som en undskyldende eller formildende omstændighed eller som begrundelse for at gøre straffene betingede.

Jørn Vestergaard peger endvidere på, at de gældende bestemmelser om straffens fastsættelse er vedtaget af Folketinget efter grundige forarbejder i Straffelovrådet, og at der med lovforslaget er lagt op til at bryde med en fast tradition for ikke at afskære domstolene fra at tage bestemte hensyn i betragtning ved straffastsættelsen. Endelig peger han på, at lovforslaget er et blandt flere eksempler på, at Folketinget præsenteres for politiske initiativer på det strafferetlige område uden forudgående fagkyndig kvalitetssikring.

2. Jeg er ikke enig i Jørn Vestergaards udlægning af dommen. Som det fremgår ovenfor, indgik det netop i rettens begrundelse for at gøre straffen betinget, at forholdene måtte anses for at være kulturelt betingede.

Det er efter min opfattelse helt forkert.

Jeg kan ikke acceptere, hvis man i Danmark tillægger kulturelle forhold betydning ved straffens fastsættelse. At man kommer fra en anden kultur, kan aldrig blive en undskyldning for kriminalitet – og slet ikke for, at man slår sine børn. Det er altså mere end 20 år siden, at vi afskaffede revselsesretten i Danmark.

Dommen er derfor for mig at se et tydeligt eksempel på, at der er behov for at indføre regler om, at domstolene ikke må lægge vægt på f.eks. kulturelle forhold ved straffens fastsættelse. Det gælder, uanset at straffastsættelsen i den konkrete sag var i overensstemmelse med praksis på området. Efter min opfattelse er det principielt forkert, at der overhovedet blev lagt vægt på kulturelle forhold i forbindelse med valget af sanktionsform.

3. Det er korrekt, at Straffelovrådet ikke har været inddraget i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget. Det er der dog ikke noget usædvanligt i. Straffelovrådet har således ikke været involveret i langt størstedelen af de mange små og store ændringer af straffeloven, som er gennemført de seneste 20 år.

Det er dog ikke ensbetydende med, at lovforslaget ikke har fået den fornødne faglige kvalitetssikring.

Lovforslaget har – ligesom al lovgivning på Justitsministeriets område i øvrigt – været undergivet grundige overvejelser i Justitsministeriet, ligesom Rigsadvokaten har været inddraget i arbejdet med lovforslaget. Lovforslaget har herudover været sendt i bred offentlig høring.